

FINANSTILSYNET

THE FINANCIAL SUPERVISORY
AUTHORITY OF NORWAY

Hvitvaskingskontroll knyttet til verdipapirkontoer

Undersøkelse ved likelydende brev til
utvalgte kontoførere

DATO:
30. mars 2020

1 Innledning

Hvitvaskingsloven stiller krav til at rapporteringspliktige gjennomfører kundetiltak. Slike tiltak er viktige for å oppfylle lovens formål om å forebygge og avdekke hvitvasking og terrorfinansiering.

De fleste kontoførerne¹ i Verdipapirsentralen (VPS) er rapporteringspliktige² etter hvitvaskingsloven.³ Med kontoførere menes her eksterne kontoførere som sørger for at verdipapirkontoer i VPS (VPS-kontoer) blir opprettet og at transaksjoner inn og ut fra slike kontoer blir registrert. Finanstilsynet har undersøkt i hvilken grad kontoførerne oppfyller sine forpliktelser som rapporteringspliktige etter hvitvaskingsloven.

Undersøkelsen tok utgangspunkt i en kontooversikt fra VPS pr. 3. april 2019. Det ble valgt å fokusere på enkeltkontoer⁴ (investorkontoer) som hadde en forgreining til utlandet. Det endelige utvalget omfattet 258 VPS-kontoer fordelt på 26 kontoførere. Kontoførernes ansvar for kundetiltak og løpende oppfølging knyttet til forvalterkontoer⁵ har ikke vært en del av undersøkelsen. Undersøkelsen er også avgrenset mot enkeltkontoer opprettet i forkant av generalforsamling ("stemmerettskontoer").

Undersøkelsen ble igangsatt ved likelydende brev av 23. august 2019. Kontoførerne ble bedt om å sende kopi av dokumentasjon knyttet til bekreftelse av identitet og til kundeforholdets formål og tilsiktede art. Videre ble de bedt om å redegjøre for hvilken risikoklassifisering som var gjennomført for den enkelte kunde, om det var benyttet forenklede eller forsterkede kundetiltak og eventuelt andre forhold som Finanstilsynet burde kjenne til.

Med bakgrunn i svarene fra kontoførerne, finner Finanstilsynet grunn til å gi noen kommentarer omkring forståelsen av regelverket.

2 Rettslig utgangspunkt

Dagens hvitvaskingslov og tilhørende forskrift⁶ trådte i kraft 15. oktober 2018. Finanstilsynet har også utarbeidet en veileder til hvitvaskingsloven (veilederen)⁷.

Hvitvaskingsloven gjelder for rapporteringspliktige som er etablert i Norge, herunder filialer av utenlandske foretak.⁸ Samtlige kontoførere i undersøkelsen er rapporteringspliktige etter hvitvaskingsloven.

¹ I verdipapirsentralloven brukes begrepet "kontofører" om det som i tidligere lov (verdipapirregisterloven) ble benevnt "registerfører". I rapporten har vi valgt å benytte begrepet "kontofører".

² Se legaldefinisjon hvitvaskingsloven § 2 bokstav c.

³ Jf. hvitvaskingsloven § 4 bokstav l.

⁴ Jf. verdipapirsentralloven § 4-1 (tilsvarer verdipapirregisterloven § 6-2 første ledd første punktum).

⁵ Jf. verdipapirsentralloven §§ 4-1 og 4-4 (tilsvarer verdipapirregisterloven §§ 6-2 og 6-3).

⁶ Hvitvaskingsforskriften.

⁷ Rundskriv nr. 8/2019 publisert 31. mai 2019.

⁸ Jf. hvitvaskingsloven § 3 første ledd.

Utgangspunktet i hvitvaskingsloven er at de rapporteringspliktige skal ha en risikobasert tilnærming ved etterlevelse av regelverket.⁹ De rapporteringspliktige skal ved anvendelsen av loven legge til grunn vurderinger om risiko for hvitvasking og terrorfinansiering, herunder vurderinger av risikoen knyttet til sin virksomhet (risikovurdering) og til de enkelte kundeforholdene (risikoklassifisering)¹⁰. Dette innebærer at det iverksettes mer omfattende tiltak og føres forsterket oppfølging med produkter, situasjoner og kunder mv. som anses å innebære en høy risiko, mens omfanget av slike tiltak kan reduseres dersom risikoen for hvitvasking og terrorfinansiering anses å være lav.¹¹

Hvilke kundetiltak de rapporteringspliktige må gjennomføre, omhandles i kapittel 4 i hvitvaskingsloven. I loven brukes begrepet "kudetiltak" om det som i tidligere lov ble kalt "kundekontroll".

Kudetiltak skal gjennomføres ved etablering av kundeforhold, før gjennomføring av transaksjoner over gitte størrelser for kunder som den rapporteringspliktige ikke har et etablert kundeforhold til og ved mistanke om hvitvasking eller terrorfinansiering. Det er også krav om løpende oppfølging av kundeforholdet.¹²

Kudetiltakene omfatter bekreftelse av identitet, innhenting og vurdering av kundeforholdets formål og tilsiktede art, vurdering av risiko for hvitvasking og terrorfinansiering og vurdering av om det er nødvendig med forsterkede kundetiltak eller kan benyttes forenklede kundetiltak.

Bekreftelse av identitet gjelder for kunden, personer som kan handle på vegne av kunden eller er gitt disposisjonsrett over kundens konto, og eventuelle reelle rettighetshavere i tillegg til kunden.¹³

Kundeforholdets formål dreier seg om bakgrunnen for kundeforholdet og hvorfor kunden ønsker å benytte de aktuelle produkter eller tjenester, mens tilsiktet art ved kundeforholdet handler om hvordan kunden skal bruke produktene og tjenestene.¹⁴

Kudetiltak og løpende oppfølging skal som nevnt gjennomføres på grunnlag av en vurdering av risiko for hvitvasking og terrorfinansiering. Det må derfor alltid gjøres en risikoklassifisering av kundeforholdet.

Risikoklassifiseringen vil danne grunnlag for å avgjøre om det er nødvendig å gjennomføre forsterkede kundetiltak. Enkelte momenter, som etablering i høyrisikoland eller at politisk eksponerte personer er involvert, medfører alltid krav om forsterket kundekontroll. Det samme gjelder alle tilfeller med høy risiko for

⁹ Jf. hvitvaskingsloven § 6, se også § 7 om virksomhetsinnrettet risikovurdering og § 9 om risikobaserte kundetiltak.

¹⁰ I hvitvaskingsloven § 9 brukes "vurdering av risiko". For å skille mellom den generelle vurderingen av risiko forbundet med den rapporteringspliktiges virksomhet etter § 7 og den konkrete vurderingen av risiko for den enkelte kunde, bruker veilederen begrepet "risikoklassifisering" om den sistnevnte kategorien. Begrepet brukes tilsvarende i denne rapporten.

¹¹ Jf. NOU 2016:27 punkt 4.1.

¹² Se hvitvaskingsloven §§ 10 og 24.

¹³ Se hvitvaskingsloven §§ 12 og 13.

¹⁴ Se veilederen punkt 4.2.2 og 4.2.3.

hvitvasking eller terrorfinansiering.¹⁵ Den rapporteringspliktige skal etter lovens § 9 tredje ledd kunne påvise at omfanget av utførte tiltak er tilpasset den aktuelle risikoen.

Utfyllende informasjon om risiko er i tillegg gitt i veilederen¹⁶ og i Finanstilsynets rapport "Risikovurdering – hvitvasking og terrorfinansiering" publisert i juli 2019.¹⁷

Dersom kundetiltak ikke kan gjennomføres, skal de rapporteringspliktige ikke etablere kundeforholdet eller utføre transaksjonen. Slike situasjoner kan også utløse plikt til å gjøre nærmere undersøkelser og eventuelt rapportere til Økokrim.¹⁸

Det er krav om at kundetiltak skal gjennomføres jevnlig og at slike tiltak uansett skal gjennomføres når det er tvil om tidligere innhentede tiltak er korrekte eller utilstrekkelige. Dersom kundetiltak som ledd i løpende oppfølging ikke kan gjennomføres, skal den rapporteringspliktige avvikle kundeforholdet.¹⁹

Rapporteringspliktige kan etter skriftlig avtale legge til grunn enkelte kundetiltak utført av tredjeparter listet opp i loven. Det er krav om at den rapporteringspliktige i disse tilfellene innhenter de opplysninger som tredjeparten har innhentet.²⁰

Den rapporteringspliktige har også anledning til å utkontraktere kundetiltak.²¹

Både ved kundetiltak utført av tredjeparter og ved utkontraktering har den rapporteringspliktige fortsatt ansvaret for at bestemmelser i eller i medhold av hvitvaskingsloven overholdes.

3 Oversikt over de viktigste funnene

3.1 Etablering av et kundeforhold

Når det opprettes en VPS-konto etableres det et kundeforhold til den som VPS-kontoen er opprettet i navnet til. Dette gjelder selv om kontoen bare skal benyttes i et enkeltstående tilfelle og avsluttes etter kort tid.²²

Kontofører skal gjennomføre kundetiltak ved etablering av kundeforholdet. Det er derfor viktig at kontofører er bevisst på når et kundeforhold etableres og hvem som er å forstå som kunden.

Undersøkelsen har avdekket tilfeller hvor kontoførerne har en uriktig forståelse av om det er etablert et kundeforhold og/eller hvem dette er etablert til. De er kontoførere for

¹⁵ Jf. hvitvaskingsloven §§ 17 og 18 og hvitvaskingsforskriften §§ 4-9 og 4-10.

¹⁶ Se særlig punkt 4.8 flg. om forsterkede kundetiltak.

¹⁷ Se særlig kapittel 7 om verdipapirområdet.

¹⁸ Jf. hvitvaskingsloven § 21.

¹⁹ Se veilederen punkt 5.2.

²⁰ Se hvitvaskingsloven § 22.

²¹ Se hvitvaskingsloven § 23 og veilederen punkt 8.3 flg.

²² Se hvitvaskingsforskriften § 4-1 første ledd og veilederen punkt 4.1.2.

en VPS-konto, men opplyser samtidig at de ikke har et kundeforhold til den kontoen er opprettet i navnet til (kontohaver). Dette er ikke i samsvar med hvitvaskingsloven.

Problemstillingen har kommet opp blant annet i tilknytning til VPS-kontoer som er

- opprettet for mange år siden og hvor det er liten aktivitet
- overtatt i forbindelse med virksomhetsoverdragelse og hvor det forklares at dokumentasjon om kontohaver manglet ved overføringen
- opprettet i forbindelse med innskuddspensjon (IBP-kontoer)
- opprettet i forbindelse med aksjespareprogrammer for ansatte i utstederselskaper
- opprettet etter instruksjon fra en utenlandsk forvalter og i navnet til en kunde²³ av den utenlandske forvalteren

Gitt omfanget finner vi grunn til å utdype det sistnevnte kulepunktet nærmere. I slike tilfeller har den utenlandske forvalteren, i stedet for å opprette en forvalterkonto, bedt om å få opprette en enkeltkonto i egen kundes navn. De fleste kontoførerne som har slike enkeltkontoer i utvalget synes ikke å ha utført kundetiltak overfor dem som kontoene er opprettet i navnet til. Kontoførerne har i hovedsak begrunnet dette med at de mener at de har et kundeforhold til forvalteren, ikke til kontohaveren, og at dette er i samsvar med gjeldende bransjepraksis. Den anførte bransjepraksisen er i strid med gjeldende rett.

VPS sendte i juni 2016 brev til alle kontoførerne der det ble varslet om feil i data i verdipapirregisteret. I tilknytning til et avsnitt om feilmerking av forvalterkontoer minnet VPS om kontoførernes plikt til å kontrollere kundens identitet i henhold til hvitvaskingsloven med forskrifter. Det ble presisert at "*dette kravet også gjelder hvor anmodning om opprettelse av kontoen kommer fra kontoførers kunde som fremsetter en slik anmodning på vegne av sin underliggende kunde. Ved etablering av konto for kundens underliggende kunde etableres et kundeforhold mellom kontofører og sistnevnte kunde og kravene til kundekontroll kommer til anvendelse*".

Under dette punktet finner Finanstilsynet det naturlig også å gjøre oppmerksom på at Nærings- og fiskeridepartementet i høringsnotat av 18. november 2019²⁴ har fremmet forslag om endringer i aksjelovgivningen som blant annet skal legge til rette for at forvalterregistrerte aksjeeiere skal kunne stemme på generalforsamlinger. Forslaget innebærer at disse aksjeeierne ved å gi melding til selskapet innen tre virkedager før generalforsamlingen, vil få møte- og stemmerett. Det er uttalt at forslaget "ikke vil medføre etablering av kundeforhold fra kontofører til de forvalterregistrerte aksjonærene som utløser krav om kundetiltak etter hvitvaskingsloven." Praksisen med å opprette særskilte stemmerettskontoer i VPS (enkeltkontoer i aksjeeiers navn) vil det derfor ikke være naturlig å videreføre hvis forslaget gjennomføres.

²³ Ofte dreier det seg om en direkte kunde av forvalteren, men det kan også tenkes at det er 'flere ledd' mellom forvalteren og eieren av verdipapirene på kontoen.

²⁴ Se punkt 4.3.3.8 i høringsnotat Forslag til ny lov om røystingsrådsgjevarar og endringer i aksjelovgivningen mv. (SRD II, åpenhet og innflytelse)
<https://www.regjeringen.no/contentassets/3e0f8a22009d48cc98e6b141a1878990/horingsnotat-.pdf>

3.2 Identitetskontrollen

Hvilken dokumentasjon som skal foreligge ved gjennomført identitetskontroll, følger av lov²⁵, forskrift²⁶ og veilederen²⁷. Det samme gjelder tidspunktet for når kundetiltakene knyttet til identifikasjon skal gjennomføres.²⁸

I de fleste tilfeller der kontofører har lagt til grunn at det foreligger et kundeforhold, viser undersøkelsen at det er gjennomført en form for identitetskontroll av kunden. Identitetskontrollen er imidlertid mangelfull. Manglene omfatter alt fra fravær av dokumentasjon som bekrefter identiteten til kontohaver og personer med disposisjonsrett på kontoen, til fravær av opplysninger om reelle rettighetshavere mv. Mer enn halvparten av kontoførerne har en eller flere kontoer i utvalget der legitimasjonen mangler eller ikke er tilfredsstillende ut fra de kravene som følger av hvitvaskingsregelverket.

3.3 Angivelse av formål

Når en VPS-konto opprettes, vil angivelse av formål være viktig for å kunne vite hvorfor kunden ønsker å opprette kontoen og hva kontoen skal brukes til. Det er ikke noe entydig svar på hvordan formålet skal formuleres. Noen ganger kan formålet angis generelt, mens andre ganger vil det være nødvendig med en mer spesifikk angivelse. Ofte vil det være naturlig at slik informasjon innhentes ved at kunden spørres om formålet. Kontoføreren må uansett sørge for at det angis et formål og kunne begrunne de vurderingene som er gjort med hensyn til innhenting av opplysninger om formålet, både ved opprettelse av en konto og ved gjennomføring av en transaksjon. Den rapporteringspliktige må alltid kunne dokumentere kundeforholdets formål.²⁹

Hvis formålet er presist angitt, vil det være lett for kontofører å avgjøre hva kontoen skal brukes til og om den senere blir brukt til andre formål enn det som er lagt til grunn ved etableringen. Kunnskap om formål er dessuten avgjørende for å ta stilling til om en VPS-konto skal benyttes som forvalterkonto og i så fall må opprettes i tråd med regler for dette.

For flere av kontoene er det ikke angitt noe formål. Det tyder på at opplysninger om formål ikke er innhentet og vurdert.

3.4 Kundeforholdets tilsiktede art

Kundeforholdets tilsiktede art er som nevnt i punkt 2 knyttet til hvordan kunden skal bruke tjenesten eller produktene, her VPS-kontoen. For kontofører vil det for eksempel være relevant å innhente informasjon om kundens forretningsmodell og informasjon om i hvilken størrelsesorden, hvor ofte og kanskje også i hvilke

²⁵ Se blant annet hvitvaskingsloven §§ 12 til 14.

²⁶ Se blant annet hvitvaskingsforskriften kapittel 4.

²⁷ Se blant annet veilederen punkt 4.3 flg.

²⁸ Se hvitvaskingsloven § 11 og veilederen punkt 4.1.5.

²⁹ Se veilederen punkt 4.2.2.

finansielle instrumenter eller typer av finansielle instrumenter kunden skal handle. En forståelse og vurdering av midlenes opprinnelse er et annet eksempel på noe som vil være relevant i denne sammenhengen.

Hvilke opplysninger som må innhentes, er avhengig av risikoen forbundet med det enkelte kundeforholdet. Det sentrale er at kontoføreren har innhentet de opplysningene som er nødvendige for å ha tilstrekkelig grunnlag for å bedømme hvordan kunden ventes å handle innen rammen av kundeforholdet.³⁰ Omfanget av undersøkelsen av kundeforholdets forventede art må tilpasses den aktuelle risikoen.³¹ Kontoføreren må likevel alltid kunne dokumentere kundeforholdets tilsiktede art, uavhengig av om kunden spørres eller ikke.³²

Flere kontoførere har ikke i tilstrekkelig grad angitt hva som er kundeforholdets tilsiktede art. Det ser også ut til at "formål" og "tilsiktet art" ofte blandes sammen og angis eller vurderes som et felles begrep, eller at "tilsiktet art" ikke er angitt i det hele tatt. Veilederen skiller klart på begrepene. Dette skillet var ikke like tydelig i veilederne før 2019. Det kan være med på å forklare noen av funnene i undersøkelsen knyttet til dette.

Ovennevnte mangler synes i enkelte tilfeller også å være knyttet til kunder med potensielt høy risiko. Dette gjelder eksempelvis der kunden er et utenlandsk selskap med komplisert selskapsstruktur, og der det ikke går klart fram hva selskapets virksomhet består i eller hvor pengene kommer fra. Det kan også være snakk om transaksjoner fra eller til andre land enn der hvor kunden er etablert uten at årsaken til dette kommer klart frem. Finanstilsynet finner derfor grunn til å vise til relevant omtale i veilederen.³³

3.5 Risikoklassifisering

Det skal gjøres en risikoklassifisering av det enkelte kundeforholdet. Det gjelder både ved etableringen og gjennom den løpende oppfølgingen. Det følger av hvitvaskingsloven § 9 at risikoen skal vurderes ut fra blant annet kundeforholdets formål, mengden kundemidler som skal inngå i kundeforholdet, transaksjoners størrelse, og regelmessigheten og varigheten av kundeforholdet.

Risikoklassifiseringen er styrende for hvilke kundetiltak som må utføres, herunder hvilke tilfeller som krever forsterkede kundetiltak.³⁴

Undersøkelsen har avdekket tilfeller der kontofører ikke har angitt noen risikoklassifisering og følgelig antas å ikke ha gjort noen vurdering av risiko i forbindelse med opprettelse av berørte VPS-kontoer.

³⁰ Jf. hvitvaskingsloven § 12 femte ledd "nødvendige opplysninger", jf. hvitvaskingsloven § 6. Se også veilederen punkt 4.2.1.

³¹ Se hvitvaskingsloven § 9 tredje ledd og Prop.40 L (2017–2018) punkt 5.4.6.7.

³² Jf. hvitvaskingsloven § 16. Kravene til kundekontroll kan "lempes", men ikke fravikes. Se også hvitvaskingsloven § 30 om krav til dokumentasjon.

³³ Se særlig punkt 4.2.3 flg.

³⁴ Se veilederen punkt 2.4.

Når risikoklassifisering ikke er gjennomført, foreligger det dermed en mangel ved kundetiltakene. Denne mangelen kan få den følgen at kontofører ikke gjennomfører forsterkede kundetiltak i tilfeller der det burde eller skulle vært gjort.

3.6 Oppdages manglene?

Når kundetiltakene mangler eller ikke tilfredsstillers dagens krav, vil kontoførerne ofte selv oppdage dette når de foretar en oppfølging av kundene sine slik hvitvaskingsloven § 24 krever.

Finanstilsynet observerer at mange av kontoførerne har hatt fokus på å oppfylle kravene til kundetiltak etter hvitvaskingsloven. For flere av manglene som er påvist har foretakene også selv oppdaget og igangsatt tiltak for å avhjelpe, uavhengig av Finanstilsynets undersøkelse. Det er særlig spor av dette omkring tidspunktet for ikrafttredelse av någjeldende hvitvaskingslov. Andre mangler synes å ha blitt oppdaget som følge av at kontoførerne gjennom Finanstilsynets undersøkelse har blitt oppfordret til å ta en gjennomgang av kundetiltakene for spesifikke kontoer.

I enkelte tilfeller er det likevel usikkert om kontoførerne er oppmerksomme på at det foreligger mangler. Dette gjelder primært tilfeller der kontofører ikke har kommentert åpenbare mangler.

3.7 Konsekvenser av manglende kundetiltak

De ulike kundetiltakene er avhengige av hverandre. Gjennomføring av identitetskontrollen er nødvendig for å sikre at utgangspunktet for risikoklassifiseringen blir riktig. Dersom kontofører ikke kjenner formål og tilsiktet art, herunder midlenes opprinnelse, mangler kontofører en referanse og målestokk for å foreta løpende kontroll av kundeforholdet. Det kan få det resultat at kontofører ikke gjennomfører forsterkede kundetiltak der det er nødvendig. Kontofører løper dessuten en ikke ubetydelig risiko for å kunne komme i et ansvar for hvitvasking etter straffeloven, særlig der det ikke gjøres en vurdering av midlenes opprinnelse.

Hvis kontoførerne gjennomfører en løpende kontroll av kundeforholdet, slik hvitvaskingsloven krever, vil det også oppdages hvis kundetiltakene har vært mangelfulle. Tilfeller der mangler har vedvart over tid tyder på at den løpende oppfølgingen av kundeforholdet ikke har vært tilfredsstillende.

Enkelte kontoførere har latt være å gjennomføre kundetiltak, selv om det har vært tvil om tidligere innhentede opplysninger er korrekte eller tilstrekkelige. Dette er ikke i samsvar med forpliktelser etter hvitvaskingsloven § 24 annet ledd. Kontoførerne kan ikke forholde seg passive når det foreligger mangler ved kundetiltakene.³⁵

For de tilfeller der kontofører selv har lagt til grunn at det er mangler ved kundetiltakene, er det noe ulik praksis for hvilke følger dette får for kundens mulighet til å gjennomføre transaksjoner. I enkelte tilfeller har det vist seg å ikke få noen

³⁵ Se også veilederen kapittel 5.

følger. Det er også flere av kontoførerne som ser ut til å ha holdt seg passive og ikke har gjort nok for å avhjelpe manglene eller eventuelt avvikle kundeforholdet.

I noen tilfeller vil det kunne være problematisk for kontofører å få gjennomført kundetiltak eller få avvirket kundeforholdet. Det vil da måtte gjøres en vurdering av om risikoen kan avhjelpes ved å begrense kundens tjenestetilbud fremfor avvikling. Dette kan blant annet innebære å nekte transaksjoner eller sperre visse tjenester.³⁶ Flere av kontoførerne har orientert om bruk av slike virkemidler. Finanstilsynet gjør i denne forbindelse oppmerksom på at sperring i kontoførers interne handelssystemer ikke vil hindre at det kan gjøres konto til konto-transaksjoner i VPS. Det vises i denne forbindelse også til risikoen forbundet med konto til konto-transaksjoner som omtales i kapittel 2 og i Finanstilsynets risikovurdering.³⁷

Dersom det blir nødvendig å avvikle kundeforholdet og det finnes beholdninger på kontoen, kan ikke kunden nektes å få ut sitt tilgodehavende.³⁸ Ved mistanke om hvitvasking eller terrorfinansiering skal forholdet rapporteres til Økokrim, og med mindre Økokrim forbyr gjennomføringen av transaksjonen, skal kunden få utbetalt sitt tilgodehavende.

Derimot kan rapporteringspliktige nekte å imøtekomme kundens ønskede utbetalingsmåte dersom det er grunn til å tro at transaksjonen vil være ledd i hvitvasking eller terrorfinansiering. I slike tilfeller kan utbetalingen gjennomføres på en måte som reduserer risikoen, for eksempel ved å nekte kontantutbetaling eller overføring til utenlandske kontoer.³⁹

Utgangspunktet etter hvitvaskingsloven er likevel at dersom kundetiltak som ledd i den løpende oppfølgingen ikke kan gjennomføres, skal kontofører avvikle kundeforholdet. Dette gjelder også der det ikke er beholdninger på kontoen eller der kunden ikke foretar nye transaksjoner.

3.8 Hvor skal dokumentasjonen lagres?

Undersøkelsen viser at spørsmålet er særlig relevant der kontofører velger å legge til grunn kundetiltak utført av tredjeparter, for eksempel av en utenlandsk forvalter.

Kontofører må innhente opplysninger fra tredjeparten som den skal bygge på. Dette knytter seg primært til identifisering og bekreftelse av identiteten til fysiske og juridiske personer samt identifisering av reelle rettighetshavere. Opplysningene skal innhentes umiddelbart. Kontofører må få kopier av originaldokumenter og vurderinger som tredjeparten har gjort. For at den rapporteringspliktige skal kunne gjøre en tilstrekkelig risikoklassifisering, må den rapporteringspliktige selv ha mottatt disse opplysningene. Dokumentasjonen må også registreres og lagres i henhold til hvitvaskingsloven § 30. Se for øvrig veilederen punkt 8.2 for nærmere informasjon.

³⁶ Se veilederen punkt 5.2.

³⁷ Se Finanstilsynets risikovurdering side 14.

³⁸ Se veilederen punkt 5.4.

³⁹ Se veilederen punkt 5.4.